

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 " "
За стране земље на годину 9 "

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Рад Одбора општинског

РЕДОВНИ САСТАНАК

20. Априла 1904. год.
УТОРНИК

Председавао председник беог. општине г. Коста Д. Главичић, од одборника били: г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Ђока Димитријевић, Михаило Драгићевић, Давид Симић, Радисав Јовановић—Ресавац, Јован Петковић, Трајко Стојковић, Велислав Вуловић, Милош Милошевић, Милош Х. Поповић, Антоније Јовановић, Тодор Ђурић, Др. Манојло Смиљанић, Соломон Азриел, Сава Константиновић, Тодор Пејчић, Марко Петронијевић, Петар Милић, Урош Благојевић, Јован Станковић, Др. Милан Радвановић, Милан Марковић, Настас Кретић, Стеван Максимовић, Никола Стаменковић, Др. Марко Т. Леко, Милан Мостић, Др. Едуард Михел, прота Марко Петровић, Милорад Рувидић, Марко Тријековић.

Деловођа
Ђорђе Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 14. априла тек. год. и примљен без измена.

II.

Одборник г. Трајко Стојковић пита председништво, зашто се не уређује парк код старог споменика, и има ли каквих сметњи које томе стоје на путу?

Председник одговара да се због многих текућих послова није могло да стигне, међу тим суд је издао потребне наредбе те ће се и уређивање овога парка отпочети у најкраћем року.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Стојковића и председника општине.

III.

Одборник г. Петар Милић пита председништво, зашто се затвара чесма на топчидерском друму више Вајфертове пиваре и дозвољава се околним становницима да узимају воде са ње само у одређено време? Та је чесма на путу и путници који иду за Топчидер не могу кад се уморе да се напију воде. Тражи да општински суд нареди, да се чесма отвори да је слободно сваком напити се воде, а општински органи нека пазе на оне који сакама носе воду са ове чесме и нека од њих наплаћују већу таксу.

Председник објашњава, да се чесма морала затворити због тога, што су многи грађани који су у оној околини подизали куће узимали воду и за зидање кућа, а међу тим нису плаћали већу таксу за употребу воде од оних који су употребљавали само за домаћу потребу и који су баш и тражили да се ова чесма подигне. Да би се контролисало, да се не чине оваке злоупотребе са водом из ове чесме требало би поставити нарочитог органа, који ће само ту код чесме стајати, а то би коштало опет више него што би општина имала прихода од саме чесме. С тога је морала да дође та наредба, да се вода отвара само у одређено време за које околни становници могу

потпуно да се снабду са водом. Међу тим општински ће суд гледати, да уреди ствар тако, да за путнике који иду за Топчидер и натраг буде чесма слободна. Моли одборника г. Милића и одбор да се задовољи оваким одговором.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Милића и председника општине.

IV.

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 3578, 3579, 3586, 3643, 3708, 3711, 3733 и 3736; којима се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, одбор је изјавио:

Да је доброг владања и доброг имовног стања Михаило Миленковић, шпедитер; да је доброг владања а средњег имовног стања: Велимир Радивојчевић, да су доброг владања а сиромашног имовног стања: Трајко Младеновић, лиферант меса, Михаило Стојковић и Петар Ланер, глумци; да су непознати: Ана Тајбер, служавка, Ђерасим Симић, пиљар, Драгутин Младеновић, Петар Стојаковић, Емила Богишић, Дамњан Бокшић, Сима Борђан и Милан Стојановић, хлебарски раденик и Михаило Ристић, столарски раденик.

V.

На прочитању акта Управе Београда АБр. 3597 и 3740 по молбама Славољуба Поповића чив. припр. дирекције српск. држ. желез. и Едуарда Хуга Ендлера, тесачког мајстора, због поданства одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може по молби учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VI.

По прочитању решења општин. суда АБр. 3573, о одређеној цени хлеба за другу половину месеца априла тек. год. одбор је

Примио к знању за одобравањем ово решење суда о одређеној цени хлеба.

VII.

По прочитању извештаја екон. одељења АБр. 3611, о држаној другој лицитацији за издавање под закуп права наплате пијачне таксе и дућана на „Зеленом Венцу“ одбор је решио:

Да се ова лицитација одбаца пошто су цене на њој добивене мале.

VIII.

По прочитању извештаја екон. одељења АБр. 3722, о држаној трећој лицитацији за издавање под закуп празног плаца регулационог фонда у Таковској ул. бр. 13. одбор је решио:

Да се празан плац регул. фонда у Таковској улици бр. 13. за време од данас

па до 1. маја 1906. изда под закуп под прописаним условима Камилу Пати овд. камењару по год. закупну цену, 68, 20 динара.

IX.

По прочитању извештаја екон. одељења АБр. 3739 о држаној лицитацији за издавање под закуп општ. земљишта постојећег на зап. Врачару испод војног сењака одбор је решио:

Да се општ. земљиште постојеће на зап. Врачару испод војног сењака изда под закуп под прописаним погодбама а за време од данас па до 1. јануара 1908. год. Кости Симићу, овд. шпедитеру под закупну годишњу цену од 551 дин.

X.

По прочитању референта општинског пуномоћника АБр. 3570., којим моли да се расправи питање о томе: како ће се продаваоцу имања „Параносов Хан“, које је имање општина откупила за регулац. фонд ради просецања Моравске сада Кара-Ђорђевог улице, исплаћивати уговорени интерес на суму коју је општина остала дужна продавцу као и то хоће ли му се 1. маја тек. год. исплатити припадајући интерес на дужну суму од дана преноса до 1. маја, као што то продавац тражи, — одбор је решио:

Да се продавцу имања зв. „Параносов Хан“ припадајући му интерес на суму коју му општина дугује по одборском решењу од 31.—I—1904. год. АБр. 1096. за време од дана преноса овога имања на регулац. фонд па до 1. маја тек. год. исплати 1. маја тек. год., а да му се у будуће исплаћује интерес по истеку сваких шест месеци на неплаћену суму до исплате.

XI.

По прочитању акта Господина Министра Војног АБр. 3782., којим предлаже да министарство војно уступи општини београдској земљиште на коме је сада београдска војна болница и земљиште на коме је сада палилулска касарна у замену за одговарајуће по вредности општинско земљиште на запад. Врачару; да се оцена ових земљишта изврши путем заклетих вештака и т. д. — одбор је после потребног обавештавања решио:

Да се овај предлог Господина Министра Војног о размени општинског земљишта на Врачару са земљиштем на коме је сада државна војна болница и земљиште на коме је сада палилулска касарна — прими и да се размена изврши на начин како то Господин Министар у овом свом акту предлаже с тим, да у случају да се чланови процењивачке комисије не сложе у избору председника комисије истог изbere Грађевински Савет Министарства Грађевина.

Да чланови процењивачке комисије од стране одбора буду одборници г. г. Давид Симић и Велислав Вуловић.

XII.

По прочитању извештаја одборске комисије одређене решењем одбора од 30. децембра 1903. год. АБр. 12422/903 за проучење питања о измештању проститутских радњи из улица у којима су до сада биле, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се овај извештај одборске комисије прими с тим, да се Господину Министру Унутрашњих Дела предложи, да се сопственицима проститутских радњи остави рок за исељавање из улица у којима су до сада биле до 1. новембра 1905. год.

XIII.

На предлог председника општине, — одбор је решио:

Да одборници г. г. Соломон Азриел и Тодор Ђурић са председником општине и два члана које буде одредила кафанско-механичко друштво пропишу колику ће таксу у будуће плаћати поједине кафеције за заузимање тротоара столовима.

XIV.

Прочитана је изјава одборника г. г. Велислава Вуловића, Јована Станковића, Марка Трифковића и Др. Едуарда Михела чланова стручног одбора, АБр. 3783. која гласи:

Господину Кости Главинићу

Председнику општине Београдске

Долепотписани изабрани су као чланови стручног одбора на 4 године, а у циљу руковођења при изради плана за канализацију као и извршењем самих радова.

Но како је од дана решења тог питања од стране општинског одбора, па до дана одобрења тог решења протекло пуна 2 $\frac{1}{2}$ месеца, што свакојако није кривица ни суда ни одбора општинског, то је више но вероватно: да се са радовима на канализацији не може почети пре идуће године. Према таком стању ствари налазимо да ја апсолутно непотребно да постоји стручан одбор пуну годину дана пре, но што ће се са радом моћи отпо-

чети. То би био излишан и неоправдан издатак.

Познато је такође да је при претресу могућих начина за извршење планова за канализацију г. Н. Стаменковић, проф. Вел. Школе и одборник, категорички изјавио: да се он не може примити израде тих планова под другим условима, но једино тада, ако се образује стручан одбор, коме би и био председник. На то се пристало; у том се смислу радило и говорило, те је и одбор таку одлуку донео.

Но, како је г. Стаменковић при претресу питања о изради пројекта за канализацију у удружењу срп. инжењера и архитекта изјавио: да би се у интересу рада примио пројектовања канализације под ма каквим условима, па ту изјаву и пред нама учинио, то је и из тог разлога непотребан да постоји стручан одбор.

Садањом својом изјавом г. Стаменковић одговорио је ранијој жељи свију нас, који смо то мишљење још у самом почетку заступали.

Молимо Вас г. председниче, да ову нашу изјаву саопштите општинском одбору и изволите примити уверење нашег одличног поштовања.

18. априла 1904. год.

Београд.

одборници:

Вел. Н. Вуловић, с. р.

Ј. Станковић, с. р.

М. Трифковић, с. р.

Д-р Е. Михел, с. р.

Одборник г. др. Манојло Смиљанић моли да се пре пошто се поведе реч о оставци г. г. чланова стручног одбора прочита и резолуција инжењерског удружења која је у вези с њом.

Прочитана је и резолуција инжењерског удружења од 10. априла 1904. АБр. 3510., која гласи:

**Удружење
Српских инжењера и архитекта**

Београд, 13. априла 1904. г.

Резолуција Удружења српских инжењера и архитекта по питању о начину израде пројекта за канализацију Београда, донета на редовном састанку Удружења од 10 т. ма.

Удружења српских инжењера и архитекта прати, од више година, како се у нас развија питање о извршењу великих општинских радова у Београду.

У томе времену Удружење српских инжењера и архитекта, често је подизало свој глас, тражећи од надлежних, да ово по престоницу српску врло важно питање, а према нашим приликама и домаћим средствима, упуте и реше овако, како то модерна техника и општи интереси Београђана захтевају.

У читавом низу покушаја, да се то важно питање приведе своје крају, данас се налазимо пред решењем питања о изради пројекта за само извршење канализације Београда, који се — пројекат — има израдити на основу утврђеног програма, који је одобрен од стране наших меродавних фактора, Грађевинског и Санитетског Савета.

И општински одбор, који има у првом реду да се стара, да се на основу утврђеног и одобреног програма, што пре приступи изради пројекта за канализацију Београда, у седници својој од 29. јануара ове године, решио је да се установи нарочити стручни одбор, са нарочито прописаним задатком, за израду планова за канализацију, кеј и пристаниште, а у седници својој од 31. јануара ове год. изабрао је из своје средине и стручна лица у овај одбор.

Ово и овако решење општинског одбора, дало је повода Удружењу српских инжењера и архитекта, да у седницама свога месног скупа од 18—III, 20—III и 5—IV т. год. претреса питања о томе:

- 1.) Где би требало да се израђују планови за канализацију, и
- 2.) Кома да се повери израда тих планова.

Пошто су се исцрпно претресла сва питања, која су више или мање у вези са главним задатком, Удружење српских инжењера и архитекта, по првој тачци дошло је до једногласног закључка: Да се, са обзиром на већ стечено искуство, при до сада прибављеним прелиминарним пројектима за канализацију Београда израђују у нарочитом отсеку, који треба установити у општини београдској.

ИЗВЕШТАЈ

О раду општинског санитета и здравственим приликама Београда у 1903.

од Др М. Гођеца,
шефа општинског санитета

(2)

Нарочито кад се узму у обзир следећи фактори: варош нема канала за одвођење нечистоће, несразмеран број сиротињског сталеза на спрам имућног, оскудица готово основних појмова о хигијени, урођена индоленција наспрам санитетских прописа и наредба, влажни станови, апсолутна оскудица приватне иницијативе итд., дакле фактори који тако дубоко заседају у здравствене прилике једне вароши, а од којих готово ни један не постоји у толикој мери у горе поменуте четири европске вароши.

Кад би на површини коју данас Београд заузима број становника од квадратног метра био исти као у Бечу, или

да је однос између бројног стања имућног и сиротног становништва између Београда и Берлина исти као што је у Берлину сигурно би и смртност општа била много мања но што је и у Бечу и Берлину.

Што се тиче специјалне смртности, умирања од појединих болести, ту Београд стоји на жалост, у погледу на поједине болести на спрам осталих већих градова доста ружно.

На првом месту долази јектика; према статистичким подацима на 1000 становника умре од јектике:

- у Берлину 2
- у Бреслави 3
- у Бечу 4
- у Београду 5; а на 100 смртних случајева умрли су од јектике.
- у Бреслави 13
- у Бечу 19
- у Београду 19

Овом оволиком проценту умирања од јектике у првом су реду узроци поред осталих као најглавнији сиротиња и оскудица у приватној иницијативи. Сиромачовек кад оболи, немајући срестава да се одвоји од осталих здравих чланова породице, целог је дана у непосредном до-

диру са њима, ту заједно спавају у неком влажном, малом и мрачном простору, он ту кашље, пљује, и на тај начин своју околину, која је и иначе лако пријемљива јер је изнурена глађу и сувишним телесним радом за све могуће заразне болести — заражује.

У том случају, да је тај члан породице могао бити уклоњен од осталих здравих, и он би се, можда, спасао, а остале укућане сигурно не би заразио. Али издвајање тако једног оболелог сиротог члана породице могуће је само у санаторијама подигнутим сопственом иницијативом. Општина и држава нису у стању биле нигде да то установе и да обдржавају. То би дакле био једини и најрадикалнији начин за лечење оболелих и за сузбијање ширења јектике у варошима — изоловање болесног од здравих и то по санаторијама подигнутим приватном иницијативом. То су увидели још пре 30 година богати и душевни Енглези а у последње време и Немци, услед тога је проценат морталитета од јектике код та два народа, подизањем многих санаторија, склоништа за јектичаве знатно опао и још стално опада. Код нас у Бео-

Дебатовањем по другој тачци, Удружење пре свега налази, да се овако важни и компликовани послови, као што је израда планова за канализацију Београда, никад не могу брзо и са успехом решавати, нарочито у мешовитим комисијама, као што је ова изабрана од стране општинског одбора, пошто таква комисија није у стању, да у својој средини створи све оне главне погодбе, које су потребне за решавање овако важног питања, тим пре, што поједини чланови комисије не могу бити толико упознати, како са целином тако и са појединостима предмета, да би без устезања могли заједнички давати прецизно одређену директиву за брз, тачан и рационалан развитак посла.

Сем тога, више је него сигурно, да сва решења, која се доносе путем оваквих комисија немају, нити икада могу имати, тип оне одређености, која се обично опажа при индивидуалном опредељењу, а што је најважније, при решавању комисијама није никада могуће доделити апсолутан степен признања или одговорности свакоме поједином члану њеном; исто тако, као што се не може од чланова комисије тражити ни апсолутног јединства, па ни солидарности, по свима питањима о којима се комисијски решава.

Потребна одређеност и јединство може се очекивати и поуздано наћи само тако, ако се руковођење над изградом потребних планова повери једноме лицу у чију свестрану спрему, знање и способност нико не сумња; лицу које је ово питање, које нас занима, дугогодишњим својим радом на томе пољу свестрано и до најмањих ситница исцрпно проучило, тако, да су томе лицу познати сви многобројни технички захтеви и остали услови, којима израђени пројекат мора одговарати.

Такво лице Удружење српских инжењера и архитекта налази једино у професору Велике Школе Г. Николи Стаменковићу председнику Удружења.

Са разлога напред изложених, Удружење српских инжењера и архитекта, као морално заинтересовано и позвано, да узме учешћа у правилном решењу овога врло важног питања, које је тако рећи судбоносно по престоницу, после довољног

саветовања, доноси по истакнутом питању о начину израде пројекта за канализацију Београда, овакву резолуцију:

1.) Пројекат за канализацију Београда да се изради у нарочитом одељку грађевинског одељења општине београдске.

2.) Непосредно руковођење над израдом пројекта у томе одељку, да се повери проф. Вел. Школе, Г. Николи Стаменковићу, коме треба оставити слободан избор потребног му техничког особља, са правом примања и отпуштања истог.

3.) Нарочита стручна комисија, коју је општински одбор у седници својој од 31. јануара ове год. изабрао са главним задатком руковођења израде планова за канализацију, постаје излишна и ваља је укинути; и

4.) Да се ова резолуција Удружења српских инжењера и архитекта, у целости, преко Председника општине београдске, достави одбору општинском с молбом, да исту изволи узети у оцену и надлежан поступак.

Одборник г. Тодор Ђурић вели, да се резолуција инжењерског удружења готово потпуно слаже у питању о изради планова за канализацију, кеј и пристаниште са решењем одборским. И удружење тражи, да г. Никола Стаменковић руководи изградом пројекта, а то је тражио и одбор. Само је одбор још њему као помагаче додао и друге стручњаке, чији су савети при изради ових пројеката такође потребни, а удружење налази да су они излишни. С тога налази, да одбор не треба да одступа од свог ранијег решења и не треба да уважи оставку чланова стручног одбора, већ да се они конституишу и отпочну рад, да се ствар даље не одуговлачи.

Одборник г. Никола Стаменковић излаже да је одбор руководило да избере један овакав стручни одбор то, што је изнео, да се чланови одбора упознаду са током рада на канализацију Београда. После тога дошло је решење Господина Министра Унутрашњих Дела којим је поништио избор овог одбора, па и у штампи појавили су се неки гласови против овог одбора, за тим се нашли побуђени и неки чланови инжењерског удружења, да се то питање претресе и у удружењу. Он је и тамо заступао исто гледиште које је заступао и у одбору општинском, али после дугог наваљивања од стране чланова инжењерског удружења морао је дати онаку изјаву, да ће пристати да ради и сам под ма каквим условима планове за канализацију само, да би се то питање скинуло са дневног реда, али и сад налази, да одбор није погрешно што је надзор над израдом пројекта поверио једном стручном одбору и налази, да одбор треба да остане при свом ранијем решењу и да не уважи оставку г. г. чланова стручног одбора.

Одборник г. Давид Симић вели, да се одбор може само радовати што се удружење показало воље да у овој прилици помогне општини и одбору, да се питање о изради планова за канализацију што правилније реши. Тим пре што се и удружење слаже са одбором скоро у свима тачкама, т. ј., да планови треба да се раде у нарочитом одељку грађевинског општ. одељења како је и одбор решио, и да се руковођење израде пројекта повери г. Стаменковићу, што је и одбор учинио. Само се трећа тачка резолуције не слаже са одборским решењем т. ј. удружење налази да је нарочити стручни одбор излишан, док је одбор општински нашао, да ће бити корисно по овај посао, ако поред г. Стаменковића буде стављено у дужност још неколицини стручњака из одбора да воде сталан надзор над изградом пројекта, Изгледа да је удружење имало пред собом само пројектован предлог о стручном одбору а не како је одбор решио. С тога налази, да резолуцију инж. удружења треба примити к знању, — удружењу захвалити на њиховом интересовању за општ. послове, али да се остане при ранијем решењу о установи стручног одбора и да се оставка г. г. чланова истог не уважи.

Одборник г. Милан Марковић вели, да се и први пут руководио да гласа за стручни одбор тим што је видео да у њега улазе људи и од других струка а не само техничке, јер има питања баш у овом предмету, где је и њихова реч потребна. Налазио је да ће се планови пре израдити кад над њиховом изградом бди више људи но само један човек.

Здравствене прилике Београда су тако жалосне, да одбор не сме и даље да ово питање одуговлачи, тим пре што се у главним тачкама и инжењер. удружење сложило са одбором, те према томе одбор не треба да своје раније решење мења.

Одборник г. прота Марко Петровић вели да у изради ових планова за канализацију има

граду не само што немамо таквих приватних склоништа за јектичаве, но врло често бива да ни државна санаторија (болница) није у стању, услед немања места, да склони тако један кужни и по здравље и околину опасни извор јектике, но дотични болесник или седи у кући и заражује своју најближу околину, породицу, или шета по улицама, кафанама и јавним парковима, и тако пљујући свуда заражује сваког ко иде на иста места.

Да би се дакле с успехом могло борити против ширења те опасне заразне болести нужно је да се поред осталих општих хигијенских мера (здрави станови, добра храна ит.д.) нужно је у првом реду склонити оболелог да не би здраве заразио. Та места, где би се они имали склонити и лечити, била би болнице државне или санаторије подигнуте приватном иницијативом. Тек тада би могао здрав човек бити сигуран да не постане јектичав, све остале мере предострожности противу ширења јектике од споредног су значаја.

Друга једна бољка, која скоро тако исто сатире децу као јектика одрасле — јесте запалење прева код одојчади која се морају вештачки хранити или прихраћивати.

Ова несретна и у целој Европи позната бољка сатире масу невиних деце у добу од 0—2 године; има градова где број смртних случајева од запалења прева (услед нерационалне исхране) и његових последица износи управо половину од свију смртних случајева, за годину дана уопште; Београд губи сваке године редовно услед те несретне болести 100—160 својих младих суграђана. У прошлој години умрло је од тога у Београду 156-торо деце, дакле за једну годину више но за свих последњих 8 година што је умрло од шарлаха. И поред тога што лекари усмено обавешћују матере како ваља децу вештачки хранити, и поред штампаног упута које је потписани издао и који се и данас раздају матерама како треба вештачки одојче хранити, ипак број оболелања и умирања услед нерационалне исхране одојчади ни мало не опада.

С тога је потписани у друштву са г. Др. Живадиновићем израдио предлог суду за рационално сузбијање те опаке бољке; предлог је поднет 10.—III.— т. г. № 801.

У прошлој години имали смо у вароши две епидемије, једну на одраслим, једну на деци.

Прва, велике богиње, донета нам је из Турске Раденици, зидари, циглари из Старе Србије донели су је не само у Београд, но и на нека места по унутрашњости Србије. Од те епидемије имали смо 2 жртве, обе су Македонци, ти исти раденици, који су је и донели.

Поради те заразе, да се неби раширила по целом граду, предузете су најстрожије мере са стране општине; одмах је она кућа у којој су поред оболелих и сви остали здрави укућани интернирана, т. ј. постављена им је јака стража која је и дањи и ноћу чувала да неби ко из куће изишао или ко са улице ушао. Храна им је додавана. Под том присмотром остали су 15 дана, после тога су им све боље ствари најбрижљивије дезинфициране, а ствари мање вредности спаљене су.

За време од тих 15 дана сви становници из околних 12 улица повољно су каламљени (ревакцинирани). Тим ригоричним профилактичким мерама учињено је то, да је та опасна зараза одмах у почетку сасвим угушена тако, да се ни један случај више није појавио.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

две врсте послова: један је чисто техничке природе — израда самих планова, и то треба да раде техничари; другом је старање да израда ових пројеката иде унапред — а то није ствар само техничара. Избором сталног стручног одбора, општински је одбор одговорио потребама које су чисто техничке природе, и потребама које нису техничке природе већ су то уопште потребе за напредак у овом послу. Према томе, а кад се узме и то на ум да се и одбор и инж. удруж. слажу у томе, да главни чинилац у изради ових пројеката треба да буде г. Стаменковић, онда одбор нема шта да мења своју одлуку.

Одборник г. Марко Трифковић, вели да је одбор општински решио да се израда пројеката за канализацију, кеја и пристаништа повери једном стручном одбору тек пошто је г. Стаменковић изјавио, да он само под тим условом хоће да се прими руковођења овим послом. После овога подигла се против овог стручног одбора повика и у штампи и међу инжињерима; долази ова резолуција; сам г. Стаменковић у инж. удружењу изјавио је да ће се примити израда пројеката под ма каквим условима и тим се дошло до онога, што је одбор у почетку желео, т. ј. да планове изради г. Стаменковић. За то су и остала г. г. чланови стручног одбора кад их је председник позвао да се конституишу нашпи, да су после изјаве г. Стаменковића у инж. удружењу излишни, пошто је г. Стаменковић пристао да сам ради пројекте, као што је одбор у почетку и желео.

Одборник г. Милош Хади-Поповић вели, да одбор није погрешно што је изабрао стручни одбор и налази да ће одбор баш сад погрешити ако уважи оставку г. г. чланова и ако преиначи своје раније решење.

Одборник г. Никола Стаменковић вели, да је он и у инжињерском удружењу рекао а и сада вели, да по његовом најдубљем уверењу планови за канализацију могу се најбрже и најсигурније изградити путем сталног једног одбора који ће водити надзор над њиховом израдом. Тако се радило и данас ради свуд по великим варошима. Јер један човек ма колико стручан ипак има потребу, да припита и друге стручњаке за поједине ствари.

Одборник г. др. Едуард Михел, вели да што се њега лично тиче, налазио је да је после изјаве г. Стаменковића да ће се примити сам израде пројеката — његово присуство у стручним одбору било излишно.

Одборник г. Ђока Димитријевић вели, да је одбор у овом питању сад на оном истом месту где је био и пре 4 месеца, и налази да овога свега не би било да чланови стручног одбора не примају хонорар; само хонорар је био узрок што се подигла вика на стручни одбор, и општински одбор би јако погрешно, ако преиначи своје раније решење само због тога да уштеди неколико хиљада динара, и ако ће тим одложити ово питање на неко време.

Одборник г. Велислав Вуловић вели да је њега као и остале чланове стручног одбора руководило да даду оставку, једно то што је од дана првог одборског решења о установи стручног одбора до сад протекло већ 2½ месеца, те се рад на канализацији неће ни моћи почети пре идуће године, а друго то што је г. Стаменковић пристао да и под другим условима ради а не само са стручним одбором. Кад се нарочито има у виду да у почетку има да дођу чисто технички радови, онда је излишно,

да постоји један одбор, који никада неће имати шта да ради читаву годину дана док се не отпочне извођење пројеката. То је руководило чланове стручног одбора да даду оставке. А кад се планови израде онда се може изабрати један одбор који ће руководити извођењем самих пројеката.

Одборник г. Урош Благојевић вели, да је одбору сад лако да се одлучи који ће пут да изабере у изради ових пројеката, јер се сад налази на оном месту где је био пре но што је предложена установа стручног одбора. Захваљује г. г. члановима стручног одбора који су дали оставке на чланство, јер вели да су после оваке резолуције инжињ. удружења тако и требали да раде. Налази, да одбор треба да усвоји мишљење инжињерског удружења изражено у резолуцији, и израду планова повери г. Стаменковићу — а одбору остаје да води надзор у стварима које нису техничке природе.

(Наставиће се).

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Пажња грађанству. Пошто за многе зграде у Београду нису плаћене таксе за воду, то ће Управа водовода обуставити давање воде за све оне зграде, које до 15. овог месеца не буду платиле другује таксе за воду, а по томе наплату дуга тражити законом прописаним путем.

У овоме се благовремено опомињу дужници воловодних такса.

Из Управе водовода 6. маја 1904. г.

Објава.

На основу решења суда општине београдске од 7. априла ове год. држаће се усмена лицитација за оправку и фарбање гвоздене оградe на теразијама око паркова и писоара, у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 12. маја тек. год. од 9 сати пре подне до 11, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 327.04 дин.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 40 дин. и то: у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 5. маја 1904. год. Г. № 1458.

Објава.

Општини београдској потребно је сто хиљада комада дотераног камена, коцкастог формата који је и до сада употребљиван, за оправку калдрме по варошким улицама.

Позивају се сопственици српских мајдана, да своје оферте, у затвореном конверту, поднесу грађевинском одељењу општине београдске, до 22. маја, ове год. закључно, а мустром камена и резултатом испитивања, — ако их имају.

Оферти ће се отворити комисијски 22. маја, ове год. тачно у 11 часова пре подне а у присуству понуђача.

Сваки лицитант полаже кауцију на дан лицитације и то:

Српски поданици 100/0 а страни поданици 200/0 од вредности материјала за који лицитира.

Услови за лифровање камена, могу се видети у грађевинском одељењу општине београдске (Југовића ул. бр. 1.) свакога радног дана од 8—12 пре и од 3—6 сати по подне.

Из канцеларије грађев. одељења општине београдске 3. маја, 1904. године, ГБр. 1151.

Објава.

На дан 10. маја тек. год. од 3 до 6 часова по подне, држаће се у канцеларији економног одељења суда општинског јавна усмена лицитација за издавање под закуп траве за напашу између трамвајске топчидерске пруге и топчидерског друма а за време ове летње сезоне.

Излицитирана цена налаже се одмах при закључку лицитације.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији за време канцеларијских часова и при лицитацији.

Од суда општине београдске 30. априла 1904. год. АБр. 4174 у Београду.

Објава.

На основу решења суда општине београдске од 5. маја ове год. држаће се трећа офертална лицитација за лифровање тупаника и оправку топчидерског друма, у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 12. маја ове год. до 11 сати пре подне, — када ће се и закључити, и оферти отворити тачно у 11 сати.

Предрачунска сума износи 8802.45 динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 1300 динара и то: у готовом, вредећим државним папирима или интабулацији.

Услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају. На дан лицитације донети мустру од тупаника.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда 5. маја 1904. год. ГБр. 1951.